

PORCHADA

Aquella nit l' Antonet no pogué dormir; 's revolcava pel llit pensant ab ella y esperaba ab molta ansia l' endemá, donchs 's había proposat costés lo que costés d' anarla á buscar y esplicarli lo que l' hi passava.

Vingué per fi la tarde tant desitjada. Antes de comensar lo ball ja 's passejava per la sala esperantla, com si talment tingués por de que l' hi prenguessin. No 's feu ella esperar molt, donchs acabavan de tocar la sinfonía quant entrá.

Pochs minuts després voltaba la sala l' Antonet portant agafada en son brás aquella hermosa criatura.

Y fent un petit esfors comensá á explicarl' hi tot lo que l' hi había passat desde l' moment que vá veurela y no pará fins que lográ lo *si* tant desitjat.

'S vegé ab los pares de ella y aquella fou la última de las calaveradas, donchs no tardá molt temps á casarse ab aquella xicota.

Fá ja dos anys que son casats y son la parella mes felissa que haber' hi pugui. L' Antonet es completament un altre, may mes s' ha recordat de las sevàs calaveradas y de las festas majors ahont tant s' hi divertia.

De cap dich mal, que quant arriba la del seu poble 's mira á la seva esposa y tot preguntanl' hi ¿t recordas d' ara fá dos anys? l' hi estampa un bes á cada galta.

J. V. VILA.

Invitació

En vespres estéu are de rébrer grans sorpresas
Vehíns d' aquestos pobles: La Roca, Las Franquesas
Llissá y Corró de Vall
A Granollers feu vía qu' aquí veuréu bellesas
Que no 'n havem víst may.

Jovent de la Garriga, Parets y d' altres pobles
Veníu á nostra Vila, veníu á marxes dobles
D' Alella y Montornés
Dexéu per alguns días en un recó los mobles
Qu' això no hu veuréu mes.

Avuy la nostra Vila se pinta la primera
Per celebrar airosa, lluhida y sandanguera
Sa festa principal
Vol serne respectable, fer celebrat com n' era
Son día festival:

No hi faltarán balladas, saraus ni bonas bandas
Que tocarán lleugeras y típicas corrandas
Y 'ls valls mes escullits
Ni plats de bona teca, ni refinadas viandas
Ni per dormir, bons llits.

Al bon matí l' orquesta ja armonisant l' entrada
Pregona per la Vila la trionfal diada
Qu' havém de comensar
Y los carrers recorre díguént ab sa tonada
Comensa 'l disfrutar.

Seguidament *la dansa*, per ninas mol hermosas
Que 'n son de nostra poble las escullidas rosas,
Se ballará ab primor
Y tendres poncelletas á qual mes preciosas
Allí farán l' honor.

Al arrivar al vespre, per á tohom complaure
Y porque 'ls curts de vista, corrent no pugui caure
Hi haurá electricitat.
Castells de fochs enlayre que disparats per Saura
Darán mes claretat.

Avans d' aquestas vistes y d' altres que no cito
Perque seríá llarga feynada; vos invito
A tots los que he nombrat
Veníu, que mas paraulas sostinch y ni una 'n quito
Veureu com es veritat.
GUILLÉM CONFORTATÍU